

ଶପାଦକୀୟ

चांदीला सुवर्णपदक !

जगाने किंतीही आर्थिक मजल मारली तरी सोने आणि चांदी या दोन मौल्यवान धातूंचे नाणेबाजार, भांडवली बाजार, गुंतवणूक, वारसा मालमत्ता, तारण यांच्यासहित एकूण अर्थव्यवस्थेतील महत्त्व कमी झालेले नाही. किंबहुना, अर्थकारणात अनेक नवनवी विनिमय साधने तसेच गुंतवणूक पद्धती येत असताना सोने आणि चांदी यांचे महत्त्व परस्पर संतुलनाच्या दृष्टीने वाढत च चालले आहे. देशांतर्गत बाजारात सध्या चांदीने मोठी मजल मारली असून जागतिक प्रवाहांचे पडसाद आणि देशांतर्गत मागणीचा जोर अशी दोन्ही कारणे त्यामागे आहेत. दहा ग्रॅम शुद्ध सोन्याची किंमत आणि एक किलो शुद्ध चांदीची किंमत यांचा प्रवास साधारण समांतर चालतो असे म्हटले जाते. तसे बुन्याच्दा अनभवासही

येते. मात्र, सध्या चांदी बरीच पुढे गेली आहे. चांदीची किंमत बुधवारी काही बाजारांत प्रति किलो ९९ हजारांवर जाऊन पोहोचली. याचवेळी, २४ कॅरेट सोन्याची किंमत ७६ हजार २१५ रुपयांवर गेली होती. सोनेही गेले काही महिने सातत्याने वधारत आहे. त्याला काही जागतिक कारणेही आहेत. त्यातले एक म्हणजे चीनने जागतिक बाजारात सुरु केलेली सोन्याची प्रचंड खरेदी. या खरेदीमागे डॉलर व पर्यायाने अमेरिकेला शह देण्याचा चीनचा हेतू आहे. त्यामुळे, जागतिक सोनेबाजार चढा राहतो आहे. याशिवाय, भारतात सोन्याला मागणी नाही, असा काळच नसतो. सुवर्णवेड हा भारतीयांचा बहुतेक जनुकीय गुणधर्म असावा. मात्र, सोन्याच्या मागणीचा ताण अधिक वाढला की सोन्याचे बरेच ग्राहक चांदीकडे वळतात. लग्नसराईत तर हे हमखास होते. देशांतर्गत बाजारात सोने महागले की चांदी महागण्याचे तेही अनेकदा एक महत्त्वाचे कारण असते. सध्या मात्र मोठे गुंतवणूकदार सोने, शेअर बाजार, बिटकॉइनसहित इतर आभासी चलने यांच्या तुलनेत चांदीचा अधिक परतावा अनुभवत आहेत. हा अधिक मिळणारा परतावाच गुंतवणूकदारांना चांदीकडे आकर्षित करत आहे. याशिवाय, अमेरिकेत औद्योगिक आघाडीवर थोडी संथगती असली तरी चीन, भारतासहित अनेक देशांमध्ये औद्योगिक विकासाची घोडदोड चालू आहे. चांदीची औद्योगिक क्षेत्रातील मागणी हा वाढत्या किमतीमागचा एक महत्त्वाचा घटक आहे. चांदी अत्यंत कार्यक्षम उष्णतावाहक, वीजवाहक आहे. मोबाइल फोन, वाहन उद्योग, संगणक उद्योग यांच्यासहित असंख्य उद्योगांमध्ये चांदीची मागणी मोठ्या प्रमाणात वाढत आहे. या मागणीचा ताणही चांदीच्या किमतीवर सध्या येतो आहे. सोन्यापेक्षा चांदीच्या उपयोजनाची क्षेत्रे किंतीतरी अधिक आहेत. औद्योगिक वापरासाठी पडणारा चांदीचा तुटवडा हा आजचा नाही. गेले दशकभर हा क्रम चालू आहे. मध्यंतरी काही काळ चांदीचा पुरवठा मागणीइतका झाला. पण गेल्या वर्षी, म्हणजे २०२३मध्ये चांदीच्या जागतिक पुरवठ्यात १४८ दशलक्ष ऑस (एक ऑस म्हणजे २८.३४ ग्रॅम) तुटवडा पडला. हीच स्थिती यंदाही कायम आहे. सान्या जगभरात पर्यायी उर्जेच्या निर्मितीचा वेग वाढतो आहे. त्यातही सौर उर्जेवर शाश्वत मार्ग म्हणून भर आहे. सौरपत्रांचे उत्पादन जितके वाढत जाईल, तितकी त्यासाठी लागणाऱ्या चांदीची मागणीही वाढत जाईल असेही ऐच.आरि देवे ने नाहील यांच्यांना घाई गर्दीत घेतलेले निर्णय चुकीच्या मागर्ने जाणारे असतात. मग ते अपयशाचे एक कारण होवू शकते. संयमाचा बांध फुटू द्यायचा नसतो. नसता असलेले पाणी ही त्यात वाहून जाण्याची शक्यता असते इतरासाठी प्रेरणास्थान बनण्यासाठी स्वतः: आदर्श कर्म करून प्रयत्नाने शिखर गाठावे लागते. शिखर गाठले तरी पाय जिमीनीवरच ठेवावे लागतात. सन्मार्पी संधर्ष करावाच लागतो. काठच्याकुट्याच्या मार्गातून वाट काढावी लागते. प्रामाणिकपणे प्रयत्नातूनच पुढे झेपावण्याचा संकल्प करून पूर्णत्वास न्यावा लागतो. त्यासाठी समर्पण भावना जागृत ठेवून मृगजळामागे धावणे टाळावे लागते. नव्हे तशा प्रलोभनाचा मोह हटाळावा लागतो. कर्मची पूर्तीता करताना आपल्या वरिष्ठांच्या मार्गदर्शनाचा आदर, मान, सन्मान ठेवूनच विजयशीर्च्या पायच्या चढाव्या लागतात. प्रत्यक पर्याय आनंदाने, निष्ठेने, आत्मविश्वासाने निवडावा लागतो. घाई गर्दीत घेतलेले निर्णय चुकीच्या मागर्ने जाणारे असतात. मग ते अपयशाचे एक कारण होवू शकते. संयमाचा बांध फुटू द्यायचा नसतो. नसता असलेले पाणी ही त्यात वाहून जाण्याची शक्यता असते. सक्रीयतेने आपली भूमिका बघता आली पाहिजे. आपल्या कार्यपुर्तीसाठी रग. द्वेष, इतरांची निंदा किंवा स्पर्धा टाकून आत्मसंयमाचेच अनुकरण सहकार्याच्या भावनेला प्राधान्य देवून नैराश्याला टाळून मन शांत, एकाग्र ठेवून आपले पाऊल उचलावे लागतात. नाते, मैत्री हल्लुवार प्रेमाणे जिंकावी लागतात. स्नेह पूर्ण पोषक वातावरण स्वकर्तृत्वाने निष्काम वृत्ती ठेवून निर्माण करावे लागते. आपले ज्ञान सकारात्मक वृत्तीने जपून त्याचे ज्ञानदानाच्या माध्यमातून समृद्ध करावे लागते. आपल्या यशामध्ये सामाजिक श्रमाचा वाटा आहे ह्याचा विसर न झाला पाहिजे. सक्रीयता न सोडली पाहिजे. दुसऱ्याच्या सुखाचा विचार करीत आपण सुख अनुभवले पाहिजे. चारित्र्य संपन्न राहणे केव्हाही सुकर प्रवासाची नांदी आहे. आळसापासून दूर राहून नेहमी क्षेमा अवलंब केला पाहिजे. कारण आनंदाची उधळण सतत मनात राहीली

जाणार आहे. माक्सका, चान आण परू हे जगतील संगम्बऱ्यात मोठे चांदी उत्पादक देश आहेत. हे तिथे मिळूनच जगतील ४० टक्के चांदी खणून काढतात. चांदीचे दरवर्षी होणारे सरासरी २६ हजार टन उत्पादन कमी पडते आहे. या उत्पादनाची मर्यादा, वाढती औद्योगिक मागणी आणि दागिने तसेच धार्मिक गरज या सर्व आघाड्यांचा ताण पाहता पुढील काही वर्षे चांदी अधिकाधिक चमकत जाणार आहे; असे जगभरातील अभ्यासकांना वाटते. यामुळे, चांदी आणि सोने यांच्या किमतीमधील तुलनात्मक समांतर वाटचाल कायमची संपूर्णयाची शक्यता आहे. भारतीय ग्राहक चांदी आणि सोने यांच्या भाववाढीला अनेकदा बाजारपेठीय चौकटीच्या बाहेरचा प्रतिसाद देतो. म्हणजे, चालू वर्षी चांदी व सोने यांची अशीच चढती भाजणी राहिली तर लाखे भारतीय कुटुंबे शिलकीतले सोने व चांदी बाहेर काढतील आणि लग्रसराई धक्कवून नेतील, असे म्हटले जाते. असे झाले तर चांदी व सोने या दोन्हीची आयात घटू शकते. जुने सोने बाहेर येऊन नवीन दागिन्यांचे रूप लेऊ लागल्यास सोन्याची किमत घसरली नाही तरी स्थिरावू शकते. सोने स्थिरावले तर चांदीही मग स्थिरावेल. सोने व चांदी यांच्या भावांचा विचार करताना या दोन्ही धातूमध्ये होणारी काप्या पैशाची गुंतवणूक लक्षात घ्यावी लागते. या दोन्ही धातूचे भाव कितीही वाढले आणि दुसरीकडे काप्या पैशाची निर्मितीही होतच राहिली तर वाढूल त्या किमतीला खासकरून सोने विकत घेतले जाते. या आणि पुढच्या वर्षी मात्र चांदी टक्के वारीच्या प्रमाणात सोन्याला मात देईल, असे जगभर मानले जाते. चांदीच्या गुंतवणुकीवर मिळणारा परतावा किती तरी अधिक असेल. सध्याच्या जगभरातील व भारतातील रौप्यझलाळीचा अर्थ तो आहे.

काम मोलाये की प्रचार?

रेडिओ होता. सगळा देश एकाच वेळी चर्चा ऐकू शके. तेव्हाचे अध्यक्ष रुझवेल्ट यांना विल्कीस या नेत्याने चर्चेचे आव्हान दिले. रुझवेल्ट तयार झाले नाहीत. त्यांनी जनतेला उद्देशून रेडिओवर भाषणे सुरु केली. त्यांची रेडिओवरील 'फायर साईंड चॅट' भाषणे लोकप्रिय झाली. टीव्ही आल्यानंतर सन १९६० साली पहिली अध्यक्षीय टीव्ही चर्चा झाली. उपाध्यक्ष रिचर्ड निक्सन आणि सेनेटर जॉन एफ. केनेडी हे उमेदवार होते. सात कोटी लोकांनी टीव्हीवरची ती चर्चा पाहली. चर्चेत त्या काळातले वादग्रस्त विषय होते. कम्युनिझनमचा प्रसार, राष्ट्रीय सुरक्षा, वर्णद्वेष, व्हिएटनाम युद्ध वगैरे. प्रत्येकाची एक टीम होती. भाषणाचे मुद्दे, बोलण्याची पद्धत, आक्षेप कसे घ्यायचे, शब्दफेक, दिसणे, कपडेपट इत्यादी बाबतीत व्यावसायिक तज्ज्ञ टीममध्ये होते. केनेडी सल्लागारांचे ऐकत. निक्सन मनास वाटेल तसे वागत. त्यांना वाटे की, त्यांना सगळे समजते. कोणी काही संगू नये. स्टुडिओत पोचताना निक्सन यांना १०२ ताप होता. काही दिवस आधी कारमधून उतरताना त्यांचा गुडघा कारच्या दरवाजावर आदळला होता. काही दिवस हॉस्पिटलात रहावे लागले होते. त्यातून अशक्तपणा आला होता. डॉक्टरांचा विश्रांतीचा सल्ला धुडकावून त्यांनी चर्चा केली. चर्चेच्या वेळीही कारमधून उतरताना तोच दुखरा गुडघा पुन्हा दरवाजावर आदळला. ते विव्हळतच स्टुडिओत पोचले. निक्सन

यांचा ग्रे रंगाचा सूट स्टुडिओतल्या पडद्याशी जुळत नव्हता. निक्सन यांच्या चेहन्यावर सुपकुत्या होत्या. दाढीचे खुंट वाढले होते. निक्सन यांना तो विकार होता. चकाचक दाढी करून ते तयार होत आणि तासाभरात दाढी पुन्हा वाढे. चेहन्यातले दोष झाकणारे अत्याधुनिक मेकअपवाले आले होते. निक्सन यांनी त्यांच्याजवळ असलेला कामचलाऊ मेकअप वापरला. निक्सन सतत पडते घेतल्यागत बोलत होते. केनेडी यांच्या चमूने मेकअप व्यवस्थित केला. केस नीट सेट केले. केनेडी कॅमेन्यात एखाद्या हिरोसारखे उत्साही आणि आनंदी दिसले. स्टुडिओत केनेडींचा शर्ट नेपथ्यात मिसळत होता म्हणून एक कार धावत हॉटेलवर गेली आणि निळा शर्ट घेऊन आली. केनेडी आत्मविश्वासाने बोलले. नंतर नागरिकांच्या प्रतिक्रिया जाणून घेणाऱ्या पहाण्या झाल्या. नागरिक चर्चेवर बोलले नाहीत. निक्सन आणि केनेडी कसे दिसले, यावरच बोलले. चर्चा संपूर्ण उमेदवार बाहेर जात असताना सूत्रमंचालक म्हणाला, 'केनेडीना अध्यक्ष होण्यासाठी मतदानाची वाट पाहायला नको. ते आताच अध्यक्ष झालेत.' निक्सन यांनी पुढे पुस्तकात लिहिले, 'माझी चूक झाली. मी मुद्द्यांचा विचार केला पण दिसण्याचा नाही. एक चित्र हजार शब्दांच्या बरोबरीचे असते, हे मी विसरलो.' उमेदवाराचे रूपांतर वस्तू करून ती विकाप्त आली. उमेदवाराचे पैकंरिंग झाले. केनेडी

ही वस्तु माध्यमानी विकली. निकसन निवडणूक हरले.आता १९६० ते २०२४ या काळात माहिती तंत्रज्ञानाने मुसंडी मारली आहे. या तंत्रज्ञानान माणसाचा मेंदूच तव्यात घेतला आहे. कितीही खेटे बोला, फक्त चांगले दिसा. अमेरिकेत आता प्रत्येक गोष्ट इव्हेंट झाली आहे. उमेदवार कसा दिसतो, कसा वागतो, त्याची आत्मविश्वास पातळी कशी आहे, इत्यादी गोष्टी प्राहायला लोकाना आवडते. कसे ठोकून काढले, कशी पळता भुई थोडी केली, कसा केविलवाणा दिसत होता, कसा अडवळत होता, कसला फॅटास्टिक कॉमिडन्स होता इत्यादी इत्यादी उदार काढण्याची सोय या चर्चेमुळे होते.बायडेन यांच्याकडे एकसंघ राजकीय-आर्थिक धोरण नाही. डेमोक्रॅटिक पक्षातही तीव्र मतांतरे आहेत. ट्रम्प यांच्याबद्दल तर बोलायलाच नको. धोरण, विचार, तर्क, विश्लेषण इत्यादी गोष्टींशी त्यांचा संबंधच नाही. रिपब्लिकन पक्षातही खूप गट आहेत, गोंधळ आहेत. अमेरिकेतले प्रश्न फार गुंत्याचे आणि बिकट आहेत, अमेरिकेत कोणाही जवळ त्या प्रश्नावर उत्तर नाहीये. सारा गोंधळच आहे. हा गोंधळ अमेरिकन नागरिक गेली चार वर्ष अनुभवत आहेत. बायडेन व ट्रम्प हे दोघेही वृद्ध आहेत. दोघांची प्रश्न सोडवण्याची क्षमता नाही, हे जगाला कळले आहे. ते काय चर्चा करणार? ट्रम्प हे अधिक उदाम दाखवले तर मतदारांना आवडतील की जरासे नेमस्त करून विकणे ठीक ठरेल, याचा निर्णय व्यावसायिक लोक घेतील. बायडेन अडखळतात, मध्येच विसरतात, नीरस बोलतात. ते दोष दूर कसे करायचे, एक वृद्ध पण अनुभवी आणि शहाणा अशी प्रतिमा टीव्हीवर कशी आणायची, याची व्यवस्था बायडेनवाल्यांना करायची आहे. सन २०२० ची निवडणूक अटीतटीची होती. काही हजार मतांनी बायडेन यांनी जाऊंज्या जिकले. हा विजय निसटता होता. तेच ट्रम्प यांचे दुःख आहे. भरघोस मताधिक्याने पडते तर ट्रम्पना दुःख वाटले नसते. आताही बायडेन आणि ट्रम्प यांच्या लोकप्रियतेत फारच थोडा फरक आहे. लोकांची मते ठरलेली आहेत. सगळी खटपट चालेल ती मतदारांना घराबाहेर काढण्याची. गेल्या निवडणुकीत आठ कोटी लोकांनी मतदान केले नाही. कोणाचे किती समर्थक हिररीने मतदानाला बाहेर पडतात; यावर सारे अवलंबून आहे.

प्रेरणास्थान

पाहिजे, मग अंधार जवळ फिरकणार नाही. दुसऱ्याचे
दूऱ्याचे जाणून घेण्याची व त्यावर उपाय करून त्यांच्या
चेहऱ्यावर आनंदी समाधानी लाटांची लयलूट निर्माण
करण्याचे कौशल्य आपल्या अंगी प्रामुख्याने असावे
लागते व तसे सत्कर्म करण्याचा परिपाठ असावा
लागतो. नुसत्या वलगेने काम भागत नसते हे
केव्हाही विसरले न पाहिजे. तप, त्याग, संयमाचे
अधिक अधिष्ठान ठेवावे लागते. ह्या सर्व गोष्टीचा
अवलंबाबरोबरच स्वआरोग्याकडे लक्ष द्यावे लागते.
आहार विहार पाळावे लागतात. निसर्गाची हितगुज
साधावे लागते. पशुपक्षांची ददखल घेवून त्यांच्या
मध्ये काही कार्य काळ घालवून त्यांची सेवा करावी
लागते. त्यांच्या मुक्या भावना मनस्वी समजून घेतल्या
पाहिजेत. अशा विविध विचारांच्या अंगातून आपली
संस्कृती विचारसरणी जपावी लागते. तरच आपण
इतरासाठी प्रेरणा स्थानाला प्राप्त होवू शकतो हे मात्र
खेरे आहे द्याची जाणीव आपल्या अतर्मान बाळगली
पाहिजे.

स्तुतीमुळे हरवून न जाता आपण आपल्या ध्येय
धरणापासन विचलीत न होता त्याचा निष्ठेने पाठपरावा

केला पाहिजे. आपल्यातील ज्ञानसुगंध आपल्याला येत नसतो. तर आपण प्रेरणास्थानापर्यंत कसे पोहचू शकता? तो सुगंध इतरांना कसा देता येईल. ह्याचा विचार करणे महत्वाची बाब आहे. आपल्या विचार आचारांचे सुखद तरंग इतरापर्यंत कसे पोहोचतील ह्याची दक्षता घेवून त्याप्रमाणे नियोजन केले पाहिजे. सकारात्मक भावनेतून मनाला समाधान मिळून सुख उर्जा प्रसवते. त्यामुळे आपल्यातील असलेले शडरपू आपोआप दुगावतात व आपल्या मनात इतराबद्दल प्रेम आपुलकी निर्माण होवून त्या माध्यमातून आपल्यातील ज्ञान सुसंस्कृतपणा इतरापर्यंत नकळत पोचवला जातो, त्यामुळे समोरच्याला आनंद तर होतोच पण आपले मन देखील सक्रीय राहते. नकळत आपण समोरच्यासाठी आनंदी प्रेरणा देणारे ठरतोच. आपण स्वतः रागापासून आणि संशयवृत्तीपासून आणि अहंकारापासून दूर राहणे खूप गरजेच आहे. कारण त्या वृत्ती अगीकारणे म्हणजे आपले जीवन निरर्थक करून ठेवणेच होय त्यामुळे आपण कधीच कोणाला प्रेरणादाई ठरणार नाही. ह्यात संशय नाही. ह्याबद्दल अनेक संतानी अनेक

ठिकाणी उदाहरणासहित आपल्याला वेळेवेळी उपदेशीले आहे. आपण केलेला परोपकार किंवा परसेवा ह्याचा कधीच उल्लेख स्वतःहून न केला पाहिजे, तरच आपली वृत्ती प्रेरणादावी ठेवले. एका हाताने केलेले दान दुसऱ्या हाताला न समजले पाहिजे हे वाक्य संदर्भ स्मरणात ठेवून आपण दूरदृष्टी ठेवून वागले पाहिजे. तरच आपण इतरांसाठी प्रेरणादावी ठरु शकतो. इति मे मे कुर्वाणम, कालवृको हंती पुरुषार्थ ह्याचा संयम ठेवून विचार करून व्यवहारात वागावे. आपली वृत्ती प्रेरणादावी व्हावी अशी मनस्वी गाठ बांधून जर आपण समाजात रहात असू तर ही आपली सर्वांत चूकीची वृत्ती आहे. समाजाभिमुख वावरताना समाज ह्या दुःख भव सागरातन सुरक्षितपणे कसा बाहेर पडेल त्यासाठी आपले निस्यूह योगदान देणेच अग्रक्रमाने अंगिकारले पाहिजे. मातृ-हृदयाने समाजाच्या प्रश्नांची करून आत्मविश्वासाने सकारात्मक विचार करून जोडली पाहिजे आणि आनंद निर्माण केला पाहिजे. आपण केलेले कृत्य त्याच्यावर दडपण आणणारे नसावे. भगवंतांनी ज्ये अर्जुनाला नैराश्यातून वर काढले अनेक मार्गांनी १८ अध्यायातून गीतेमधुन शिक्षण देवून जागृती केव्हा पण आपले निर्णय त्याच्यावर लादले नाहीत, तर अंतिम निर्णय तुझा आहे, हे म्हणून प्रेमाणे सांगितले आहे. म्हणजे कोणतेही दडपण अर्जुनावर ठेवलेले नव्हते. म्हणून ते मार्गदर्शक प्रेरणास्थान ठरले. इतकेच नाही पण थोड्याशा प्रमाणात जमले तरी आपली प्रेरणा निश्चितपणे लोक जणीवपूर्वक आचरणात आणतील. शिवारायांचे बोलके उदाहरण आपल्या समरो आहे. त्याचाही आपण आधार घेऊन आपली प्रेरणास्थान मिळवू शकतो. मला प्रेरणास्थान माना म्हणून प्रचार केल्याने ते कधीच मिळत नसते, उलट त्याविचारापासून आपणच आपल्याला दूर लोटीत असतो. बिन मांगे मोती प्राप होत असतो अर्थात ईश्वर ज्ञानावर ठाम विश्वास ठेवून आपले आहे ते सकारात्मक वागणे चालू ठेवले पाहिजे.

ताबामारीचा आरोप असलेल्या वाणी नवरात्र्या शेत जमीनीचा वाढ पेटला

अहमदनगर । दैनिक राज आनंद
सावेडी, वारीनगर येथील शेत जमीनीचा वाढ चांगलाच
पेटला असून, स्थानिक महिलांनी थेट ताबामारी
करणाऱ्या गुडांना तोफखाना पोलीस स्टेशनचे पोलीस
निरीक्षक अभ्य देऊन जमीनीचा बेकायदा ताबा
घेण्यासाठी संगणमताने कटकारस्थान करत असल्याचा
आरोप केला आहे. याप्रकरणी महिलांनी थेट पोलीस
अधीक्षकांची भेट घेऊन याप्रकरणी जागा
बळकाविणाऱ्यांसह पोलीस निरीक्षकांवर कारवाई
करण्याची मागणी केली व न्यायालयाचा आदेश
नसताना जागा खाली करण्यासाठी त्या पोलीस
निरीक्षकांचे इंटरस्ट काय? असल्याचा प्रश्न उपस्थित
केला आहे.
मौजे सावेडी येथील गट क्रमांक २५ १ अ, ब, क, ड
या शेतजीमीत वेणुबाई वाणी या मागील ५० वर्षांपासून
राहत असून, शेती करत आहे. महसूल दमरी या जागेवर
नोंद देखील आहे. डाळमंडई येथील दोन व्यापाऱ्यांनी
सुदर जागेवर ताबा मारण्याच्या उद्घाशने मोजणीचे

तातडीने पैसे भरून मोठ्या पोलीस बंदेबस्तमच्ये राहत्या घरावर व शेत जमिनीचा बेकायदा ताबा घेण्यासाठी आले होते. याप्रकरणात तोफखाना पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक यांच्याशी संगनमत करून त्या व्यापार्यांनी मोठा पोलीसांचा फौजाफाटा आनला होता. जागेत बळजबरीने बेकायदा प्रवेश करून दहशत निर्माण करण्याचा प्रयत्न करण्यात आला. महिलांना लज्जा उत्पन्न होईल असे अश्लील भाषा व अपशब्द वापरण्यात

आल्याचे तक्रारदार वेणुबाई वाणी यांनी निवेदनात म्हंटले आहे. जागेचा ताबा घेण्यासाठी सक्षम न्यायातलयाचा आदेश नसताना व जागेवर कंपाऊंड करण्यासाठी महापालिकेची कोणतीही परवानगी नसताना पोलीस मदत घेऊन फक्त दहशतीने ताबा मारण्याचा कट रचण्यात आला होता. पोलीस निरीक्षक यांना मैनेज करून त्यांनी देखील पुढाचा गैरवापर केला

असून, या सर्व घटनाचे सीसीटीव्ही फुटेज रेकॉर्डिंग असल्याचे म्हंतले आहे.

याप्रकरणी शेत जमीनीवर ताबा मारण्याचा प्रयत्न करणारे व्यापारी व महिलांना दमदाटी करून धक्काबुक्की करणारे पोलीस निरीक्षकांवर कायदेशीर कारवाई करण्याची मागाणी महिलांनी केली आहे. यावेळी वेणुबाई वाणी, रामदास वाणी, मोहन वाणी, भगवान वाणी आदींसह महिला मोठ्या संख्येने उपस्थित होत्या.

